KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2015/98,

18. november 2014,

mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ, ([1]) eriti selle artikli 15 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EL) nr 1380/2013 on ette nähtud, et lossida tuleb kogu nende liikide saak, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, ja Vahemere puhul ka nende liikide saak, mille suhtes kohaldatakse alammõõte (edaspidi „lossimiskohustus"). Kõnealuse määruse artikli 15 lõikes 1 käsitletakse püüki liidu vetes või liidu kalalaevadega liidu vetest väljaspool asuvates vetes, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla.

(2) Lossimiskohustust kohaldatakse hiljemalt 1. jaanuarist 2015 väikese ja suure pelaagilise kala püügi, tööstusliku püügi ning Läänemeres lõhepüügi suhtes.

(3) Liit on lepinguosaline mitmes piirkondlikus kalandusorganisatsioonis ning on seega kohustatud järgima kõnealuste piirkondlike kalandusorganisatsioonide kehtestatud meetmeid.

(4) Teatavate piirkondlike kalandusorganisatsioonide meetmetega on ette nähtud, et nendega hõlmatud kalalaevad peavad tagasi heitma teatavat liiki saagi, mis põhimõtteliselt kuulub lossimiskohustuse alla.

(5) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 2 antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et rakendada liidu õigusega kõnealuseid rahvusvahelisi kohustusi, sealhulgas eelkõige lossimiskohustusest tehtavaid erandeid.

(6) Seega on vaja täpsustada, millistes olukordades lossimiskohustust ei kohaldata, et tagada liidu rahvusvaheliste kohustuste järgimine ning õiguskindlus kaluritele.

(7) Kooskõlas Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) soovitusega 11–01 suursilm-tuuni ja kulduim-tuuni mitmeaastase kaitse- ja majandamisprogrammi kohta tuleks teatavatel kalalaevadel keelata Atlandi ookeanis suursilm-tuuni püük, pardal hoidmine, ümber laadimine, transportimine, töötlemine ja lossimine.

(8) ICCATi soovitusega 13–07 kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas harilikku tuuni püüdvate laevade ja püüniste suhtes teatavates olukordades kehtiv tagasiheitmise kohustus. Eelkõige on kõnealuse soovituse punktis 29 sätestatud, et tagasi tuleb heita harilik tuun, mille kaal või mõõtmed on väiksemad alamkaalust või alammõõdust. Nimetatud alammõõt on praegu sätestatud nõukogu määruses (EÜ) nr 302/2009 ([2]). Tagasiheitmise kohustus kehtib Atlandi ookeani idaosas hariliku tuuni kõigi püügiliikide, sealhulgas harrastus- ja sportpüügi puhul.

(9) Lisaks on ICCATi soovituse 13–07 punktiga 31 kehtestatud tagasiheitmise kohustus hariliku tuuni puhul, mille kaal jääb vahemikku 8–30 kg või mille pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni jääb vahemikku 75–115 cm ning mis on püütud juhusliku püügina aktiivselt hariliku tuuni püüdmiseks kasutatavate kalapüügilaevade ja püünistega, kui sellise saagi osakaal ületab 5 % hariliku tuuni kogusaagist.

(10) Määruse (EÜ) nr 302/2009 artikli 9 lõikega 12 kehtestatud juhusliku püügina püütud hariliku tuuni kaalukriteerium erineb pärast kõnealuse määruse jõustumist vastu võetud ICCATi soovituse 13–07 punktiga 31 kehtestatud kriteeriumist. Kuni määruse (EÜ) nr 302/2009 läbivaatamiseni tuleks käesoleva määrusega rakendada liidu õiguses kõnealuse ICCATi soovituse punkti 31.

([1]) ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

([2]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009, 6. aprill 2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007 (ELT L 96, 15.4.2009, lk 6).

(11) ICCATi soovituse 13–07 punkti 32 kohaselt ei ole harilikku tuuni aktiivselt mittepüüdvatel laevadel lubatud pardal hoida harilikku tuuni üle 5 % ulatuses saagi kogumassist või püütud kalade arvust.

(12) ICCATi soovituse 13–07 punktidega 34 ja 41 on kehtestatud harrastus- ja sportpüügi tulemusena elusana püütud hariliku tuuni tagasilaskmise kohustus.

(13) Atlandi ookeani põhjaosa mõõkkalade kaitset käsitleva ICCATi soovitusega 13–02 on kehtestatud teatavates olukordades rakendatav tagasiheitmise kohustus laevadele, mis püüavad mõõkkala Atlandi ookeani põhjaosas. Eelkõige on kõnealuse soovituse punktis 9 sätestatud, et tagasi tuleb heita mõõkkala, mille kaal või mõõtmed on väiksemad alamkaalust või alammõõdust. Nimetatud alammõõt on praegu kehtestatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 520/2007 ([1]).

(14) Lisaks on soovituse 13–02 sama punktiga kehtestatud tagasiheitmise kohustus mõõkkalade puhul, mille eluskaal on vähem kui 25 kg või mille pikkus alumise lõua tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on vähem kui 125 cm ning mis on püütud juhusliku püügina ja ületavad 15 % kalalaeva püütud mõõkkalade arvust lossimise kohta.

(15) Et tagada ICCATi soovituste 11–01, 13–07 ja 13–02 ning liidu õiguse vaheline kooskõla, ei tuleks lossimiskohustust kohaldada liidu laevade suhtes, mis tegelevad eelnimetatud soovitustega hõlmatud kalavarude püügiga.

(16) Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (NAFO) kalavarude kaitse- ja rakendusmeetmete artikliga 5, artikli 6 lõike 3 ja I lisa A osaga on kehtestatud tagasiheitmise kohustus kindlaksmääratud kvooti või lubatud kaaspüügi osakaalu ületava moivasaagi kohta. Praegu on moiva lubatud kogupüük (TAC) I lisa A osa kohaselt null. Lisaks kehtib teatavatel tingimustel NAFO eeskirjade kohaselt tagasiheitmise kohustus moiva kaaspüügi kohta muude kalavarude puhul, mida hõlmab lossimiskohustus.

(17) Et tagada NAFO kaitse- ja rakendusmeetmete ning liidu õiguse vaheline kooskõla, ei tuleks lossimiskohustust kohaldada kõnealuste meetmetega hõlmatud kalavarude suhtes.

(18) Pidades silmas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud ajakava, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse erandid määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustusest, et täita liidu rahvusvahelisi kohustusi vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile. Käesolevat määrust kohaldatakse püügi suhtes, mis toimub liidu vetes või liidu kalalaevadega liidu vetest väljaspool asuvates vetes, mis ei kuulu kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „NAFO konventsiooni ala" — Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 217/2009 ([2]) III lisas määratletud geograafilised alad;

2) „NAFO pädevusse kuuluv kalapüük" — NAFO konventsiooni alas toimuv kalapüük, mis hõlmab kõiki kalavarusid, välja arvatud järgmised: lõhe, tuunid ja purikalalased, rahvusvahelise vaalanduskomisjoni või tema õigusjärglase majandatavad vaalad, mandrilava paiksed liigid, st organismid, kes väljapüügi ajal on liikumatult merepõhjas või selle all või kes suudavad liikuda üksnes füüsilises kontaktis merepõhja või aluspinnasega;

([1]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 520/2007, 7. mai 2007, milles sätestatakse tehnilised meetmed teatavate pika rändega kalavarude kaitseks ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 973/2001 (ELT L 123, 12.5.2007, lk 3).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 217/2009, 11. märts 2009, Loode-Atlandi piirkonnas kalastavate liikmesriikide saagi ja kalandustegevuse statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 42).

3) „Atlandi ookeani põhjaosa" — Atlandi ookeani osa, mis asub 5° põhjalaiusest põhja pool;

4) „harrastuskalapüük" — kalastamine mittekaubanduslikul eesmärgil, milles osalejad ei kuulu riiklikku spordiorganisatsiooni ega oma riiklikku spordilitsentsi;

5) „sportkalapüük" — mittekutseline kalapüük, milles osalejad kuuluvad vastavasse riiklikku spordiorganisatsiooni või omavad riiklikku sportliku kalapüügi litsentsi.

II PEATÜKK

ICCATI KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 3

Suursilm-tuun

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse Atlandi ookeanis püütud suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) puhul.

2. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei tegeleta Atlandi ookeanis suursilm-tuuni püügi, pardalhoidmise, ümberlaadimise, transportimise, üleandmise, töötlemise ega lossimisega kalalaevadel, mille kogupikkus on 20 meetrit või rohkem ning mis ei ole kantud ICCATi registrisse, kuhu kuuluvad laevad, millel on lubatud suursilm-tuuni püük.

Artikkel 4

Harilik tuun

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres püütud hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) puhul.

2. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida, üle anda, lossida, transportida, säilitada, müüa, välja panna või pakkuda müügiks harilikku tuuni, mis on väiksem määruse (EÜ) nr 302/2009 artikli 9 lõikes 1 sätestatud alammõõdust.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib pardal hoida, ümber laadida, üle anda, lossida, transportida, säilitada, müüa, müügiks välja panna või pakkuda kuni 5 % harilikust tuunist, mis on püütud aktiivselt hariliku tuuni püügiks kasutatavate kalapüügilaevade ja püüniste juhusliku püügina ning mille kaal või pikkus jäävad määruse (EÜ) nr 302/2009 artikli 9 lõikes 1 sätestatud miinimumkaalu ja 8 kg või miinimumpikkuse ja 75 cm vahele.

4. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei hoita pardal aktiivselt hariliku tuuni püügiks kasutatavate kalapüügilaevade ja püünistega püütud harilikku tuuni, mis kaalub 8–30 kg või mille pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on 75–115 cm, kui selle tuuni osakaal ületab 5 % hariliku tuuni kogusaagist.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud 5 %-lise osakaalu arvutamiseks võrreldakse juhusliku püügi tulemusena püütud harilike tuunide arvu hariliku tuuni kogusaagiga, mida hoitakse laeva pardal mis tahes ajal pärast iga püügioperatsiooni.

6. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei hoita harilikku tuuni aktiivselt mittepüüdvate laevade pardal harilikku tuuni rohkem kui 5 % ulatuses pardal hoitavast kogusaagist massi või püütud kalade arvu alusel. Kalade arvul põhinevat arvestust kohaldatakse üksnes ICCATi majandatava tuuni ja tuunilaadsete liikide puhul.

7. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 tegutsetakse juhul, kui kalapüügilaeva või püünise liikmesriigile eraldatud kvoot on juba ära kasutatud, järgmiselt:

a) välditakse hariliku tuuni kaaspüüki ning

b) kaaspüügina püütud elusad harilikud tuunid lastakse tagasi vette.

8. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 lastakse tagasi harrastuskalapüügi käigus elusana püütud harilik tuun.

9. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 lastakse tagasi sportkalapüügi käigus elusana püütud harilik tuun.

Artikkel 5

Mõõkkala

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse Atlandi ookeani põhjaosas püütud mõõkkala (*Xiphias gladius*) puhul.

2. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 on keelatud püüda, pardal hoida või ümber laadida, lossida, transportida, säilitada, müügiks välja panna või pakkuda, müüa või turustada mõõkkala, mis on väiksem määruse (EÜ) nr 520/2007 IV lisas sätestatud alammõõdust.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib pardal hoida, ümber laadida, üle anda, lossida, transportida, säilitada, müüa, müügiks välja panna või pakkuda juhusliku püügina püütud mõõkkala, mille eluskaal on väiksem kui 25 kg või mille pikkus alumise lõua tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on väiksem kui 125 cm, kuni 15 % ulatuses mõõkkala kogusaagist.

4. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei hoita laevade pardal mõõkkala, mille eluskaal on väiksem kui 25 kg või mille pikkus alumise lõua tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on väiksem kui 125 cm, kui selle osakaal ületab 15 % mõõkkala kogusaagist.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud 15 %-lise osakaalu arvutamiseks võrreldakse kõnealuste mõõtudega mõõkkalade arvu mõõkkalade kogusaagiga ühe lossimise kohta.

III PEATÜKK

NAFO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 6

Moiva

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse NAFO konventsiooni alas püütud moiva (*Mallotus villosus*) puhul.

2. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei hoita moivat pardal rohkem, kui on lubatud liidu õigusaktidega kehtestatud kvoodi alusel.

3. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei hoita pardal NAFO pädevusse kuuluva kalapüügi kaaspüügina püütud moivat, mis on hõlmatud lossimiskohustusega.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 7

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. november 2014

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER